

[Justitsministeren.]

bemærket, og nu citerer jeg, „at der ikke findes større bysamfund eller et befolkningsunderlag, der kan begrunde placering af yderligere personale i området. Der vil således ikke, når hensyn skal tages til, hvad der er økonomisk forsvarligt, kunne oprettes et stationsberedskab med hensyn til patruljering og udrykning døgnet rundt“.

Loven vil alligevel, efterhånden som den gennemføres, kunne medføre en forbedring af den politimæssige betjening også af befolkningen i Løgstør politikreds. Det skyldes i første række, at oprettelsen af den nye Ålborg politikreds med betydeligt ordens- og kriminalpolitipersonale indeholder forbedrede muligheder for at bistå Løgstør politikreds bl. a. i den del af døgnet, hvor personalet i Løgstør ikke på egen hånd vil kunne overkomme beredskabet med hensyn til patruljering og udrykning. Det er således fortsat et mål på denne måde at sikre den politimæssige betjening døgnet rundt også i Løgstør politikreds, der i dag kun har åbent i dagtimerne.

Gudme: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg er i øvrigt ikke særlig begejstret for det. Det er da rigtigt, at der allerede i politikredsbetænkningen blev sagt, at selv med de 48 politikredse kunne man ikke have fuldstændig selvstændig døgnvagtsbetjening, men det er også rigtigt, som ministeren var inde på, at man talte om en tilpasning og en tilnærmelse imellem politikredsene, således at man kunne gøre arbejdet i fællesskab.

Men nu forstår jeg altså, at tanken er den, at Ålborg politi alene skal foretage overvågningen og bevogtningen i de timer, hvor man har lukket på politistationen i Løgstør, og det kan ikke være tilfredsstillende. Det må være helt naturligt, at der bliver et samarbejde mellem politistationen i Løgstør og den i Ålborg. Jeg er klar over, at det er en tankegang, man har i justitsministeriet, at bare man har folk ude at køre, gør det ikke noget med de store afstande. Jeg ser således, at forleden dag har rigspolitichefen sagt:

personlig tror jeg, at en kørende patrulje når hurtigere frem end en sovende betjent, men det afhænger naturligvis af, hvor patruljen befinder sig.

Afstand skal sættes i relation til tid, og hvis en patrulje befinder sig i den modsatte ende af Ålborg politikreds, altså i den østlige, og skal klare en opgave i Løgstør politikreds, som ligger vestligt, er det svært at klare denne opgave, og så er det hurtigere at vække en eventuelt sovende betjent.

Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren: har ministeren ikke til hensigt at gennemføre en sådan ordning, eller vil han ikke overveje at gennemføre en sådan ordning, at der bliver et samvirke mellem døgnvagtsfolk både i Løgstør og i Ålborg?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan forstå, at hr. Gudme ikke var tilfreds med mit første svar, skønt det indeholdt citat af en oplysning, jeg gav under behandlingen af lovforslaget, en oplysning, som kun kan forstås på den måde, at der ikke vil kunne opretholdes døgnbetjening i Løgstør politikreds; der er ingen anden mulig forståelse af udtalelsen.

Men da nu denne oplysning ikke er nok, må jeg måske citere hr. Gudme selv. Under førstebehandlingen af lovforslaget gav hr. Gudme udtryk for enighed i tankegangen bag lovforslaget, nemlig at alle politikredse fremtidig skulle have døgnvagt, men anførte samtidig, at de ikke burde være større, end at lokalkendskab blev bevaret. Han anså det for nødvendigt at kombinere disse synspunkter og herefter overveje, om man ikke kunne klare sig med mindre politikredse eller flere politikredse end efter forslaget. Herefter sagde hr. Gudme, og nu citerer jeg ordret (Folketingstidende 1971-72, sp. 3385):

„Det skulle være muligt, selv om man opretholder mindre politikredse end dem, forslaget går ud på, at sørge for en døgnvagtsbetjening fælles for f. eks. to politikredse“.

Som bekendt blev resultatet, at der blev opretholdt flere mindre kredse, én af dem